

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Oratio Agricolæ: diserta in primis, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

riam ederetis. Transigite cum expeditionibus, imponite quinquaginta annu magnum diem. Approbate recipit. nunquam exercitui imputari potuisse, aut moras belli, aut causas rebellandi.

AGRICOLÆ ORATIO.

Horatius militaria.

Oratio diserta est imprimis, climata, acuta, pulchra temperie ornamentorum.

Ex Tacito.

Octauus annus est, Commilitones, ex quo virtute, & auspicijs Imperij Romani. fide, atque opera vestrâ Britanniam vicistis, tot expeditionib, tot prælijs, seu fortitudine aduersus hostes, seu patientia, ac labore penè aduersus ipsam terum naturam opus fuit: neque meliorum, neque vos ducis pœnituit. Ergo egressi, ego veterum legatorum, vos piorum exercituum terminos, finem Britanniae, nō fama, nec rumore, sed castris, & armis tenemus. Inueni a Britannia, & subacta. Evidem in agmine, num vos paludes, montesve, & flumina fatigarent, fortissimi cuiusque vocem audiebam. Quando dabitur hostis? quando acies? Veniant à latebris suis extrusi, en vota, virtus que in aperto, omniaque prona victoribus, atque eadem viatis aduersa. Nam vt superasse tantum itineris, sylvas euasiisse, transisse astutia, pulchrum, ac decorum in frontem, ita sufficientibus periculosisima, quæ hodie prosperissima sunt. Neque enim nobis, aut locorum eadem notitia est, aut commeatuum eadem abundantia: sed manus, & arma, & in his omnia. Quod ad me attinet, iam pridem mihi decreatum est, neque exercitus, neque ducis tergata esse. Proinde, & honesta mors turpi vita postier, & incolumitas, ac decus eodem loco sita sunt. Nec inglorium fuerit, in ipso terrarum, ac natura sine cecidisse. Si nouæ gentes, atque ignotacies constitisset, aliorum exercituum exemplis vos hortarer: nunc vestra decora recensente, vestros oculos interrogate, ij sunt, quæ proximo anno vnam legionem furto noctis aggressos, clamore debellatis, ij ceterorum Britannorum fugacissimi, ideoque tandem superfites. Quomodo sylvas, salutisque penetrantibus fortissimum quodque animal robore, pauida & inertia ipso agminis sono pelluntur: sic acerrimi Britannorum iampridem ceciderunt, reliquus numerus est ignavorum, & metuentium. Quos, quot tandem inuenisti, non restiterunt, sed deprehensi sunt nouissimi, ex extremo meru corpora defixere in his vestigijs, in quibus pulchram, & spectabilem victori-

OECONOMIA
orationis.

I. Exordium à definitione militum, & præliminaria recordatione, quod est in ijs efficax. Quippe Law incundissimum acroma militum. Iaws ab Imperatore, dicitur invictum profecta.

II. Artificiosa, & elegancoratio, qua se propositioni insinuat. Fingit enim loni, & morata oratione militum vota, & confititus desideria, ut eis voti sui compotes factos esse pronuniet.

III. Leniter tandem propositio irrexit, pugnandum esse, quod cogit necessitas, & suadet gloria. Si quidem decorum est in ipso terrarum, ac, nature fine cecidi se.

IV. Additum locum facilitas: à persona hostium, qui contemptissimi remanserunt, Numerus magis quam virt. Sic λύτοι, & πύρως, πρόσταται. Homines nullius pretij dicuntur: ab Aristophane in nubibus.

DARII ORATIO
ad Milites.

Ex Quinto Curtio lib. 3.

Hac inter adhortationes militares grauissima est.

Terrarum, inquit, quas Oceanus hinc alluit, illinc claudit Hellespontus, paulò ante dominum, iam non de gloria, sed de salute, & (quod saluti præponitis) de libertate pugnandum est: hic dies imperium, quo nullum amplius videtur, aut cōstituet, aut finiet. Apud Granicum minima virium parte cum hoste certauimus, in Cilicia, vicos Syria poterat exciperre. Magna munimenta regni Tigris, atque Euphrates, erant. Ventum est cōd, unde pulsus ne fugæ quidem locus est. Omnia tam diurna bello exhausta post tergum sunt. Non incolas suos vices, non cultores, habent terræ. Coniuges quoque, & liberi sequuntur hanc aciem, parata hostibus pīda, nisi pro carissimis pīgoribus.